

TRẠI BÁCH HỢP 17

Trái ngược hẳn những mùa Phục Sinh năm trước với tuyết phủ trắng hàng cây, với cơn mưa dầm ướt át lạnh lẽo, với hàng hàng trại sinh co ro trong những chiếc áo ấm thật dày nón phủ kín tai chỉ chờ mong hai chữ tan hàng là chạy ào vào nhà cạnh nơi có lò sưởi để tìm hơi ấm.

Năm nay từ ngày thứ sáu những đám mây xanh trong vắt, lóng lánh dưới làn nắng ấm của mặt trời lấp cả một khung trời cao rộng bao quanh đầy những không khí trong lành của ngày Phục Sinh, anh chị em Hướng Đạo Việt Nam chi nhánh Đức đã cùng nhau kéo về làng Modautal tham dự bốn ngày trại Bách Hợp 17 do chi nhánh tổ chức.

Vì là ngày lễ, học trò được nghỉ học hai tuần dài do đó xe cộ ở xa lộ dày như mắc cửi, nạn kẹt xe luôn luôn xảy ra và chúng tôi cũng đã ngồi ở xa lộ... chờ gần hai giờ đồng hồ mới được thoát... để chạy một hơi đến đất trại.

Vào trại chưa kịp ngừng xe thì vang vang chung quanh nào là những âm thanh rộn rã nói nói cười cười, những bàn tay thân quen vẫy vẫy đón chào mình lại gặp nhau...

Rồi bước vào cửa bếp thì ôi thôi tay bắt mặt mừng, ôm choàng lấy nhau niềm vui như đã nhiều năm xa vắng. Chị Kim Liên của Liên Đoàn Hùng Vương tươi cười: Em đã

lo xong cơm chiều hôm nay như đã hứa nào là cơm, cá kho, canh tàu hủ hẹ, dưa giá còn các em có thêm món Spaghetti cá hộp sà lát trái cây ê hề....

Chiều thứ sáu cơm nước xong là toàn trại chuẩn bị làm lễ khai mạc.

Một vài lần sau này lễ khai mạc đã được cử hành vào buổi tối và đã được đón nhận một cách thích thú với hàng đuốc lẩn dấy nên lung linh nên năm nay cũng không ngoại lệ.

Chỉ tiếc có một điều là Bách Hợp 17 không sử dụng được nền và đuốc vì lễ khai mạc diễn ra trong nhà... chung quanh căn nhà với 59 giường ngủ này ngoài một phòng ăn lớn, 1 phòng họp, một phòng chơi ban bàn chúng tôi tìm thấy một đặc điểm thật thú vị là tòa nhà này có thật nhiều, quá sức là nhiều... cánh cửa.

Cửa đi xuyên qua lại những hành lang, đi xuống hầm, xuống kho, xuyên qua những nhà vệ sinh, cửa thông lên lầu xuống lầu, cửa đi ra, đi vào tứ hướng và cứ như thế mà chúng tôi cứ đi lạc lên lạc xuống thật là buồn cười. Đất trại Bách Hợp 17 năm nay xem ra cửa nhiều hơn phòng và các nơi sinh hoạt.

Thứ bảy, buổi sáng vào giờ thể thao đã được chị Hoàng Yến một phụ huynh của Liên Đoàn Hoa Lư hướng dẫn chúng tôi cách hít thở, những động tác khởi đầu cho phương pháp tập Tai Chi, chỉ tiếc là giờ giấc của tôi quá sức là eo hẹp nên hai buổi tập tôi chỉ có mặt được một lần, buổi hẹn thực tập Massage cho thư giãn gân cốt, bớt đau lưng HDVN chi nhánh Đức (<http://www.hdvietnam.de>)

thì lỡ hẹn, lý do là Trưởng Kiệt chở ba chị em chúng tôi đi chợ khi về gần đến nơi thì xe bị hư, dầu thắng chảy quá nhiều nên khi đạp thắng Trưởng Kiệt phát giác ra rằng mỗi lần đạp thắng thì như đạp vào... hư không... làm tôi, Ngọc Anh và Cúc đành xuống xe ngồi tạm bên lề đường thờ thần nhìn người qua lại, ngắm tạm cỏ cây, ngắm xe chạy qua chạy lại xem có ai là người quen nhờ giúp đỡ nhưng thật là thất vọng và đành ngồi đếm thời gian chờ Trưởng Huân và anh Xuân Vũ quay lại đón về.

Chiều thứ bảy, ngày toàn trại với trò chơi Olympia. Đó là một trò chơi năng động lôi cuốn, đầy hấp dẫn và nhiều thích thú cho người tham dự do quý Trưởng và anh Xuân Vũ đóng góp với chủ đề: Nhà Trần đại phá quân Nguyên.

Toàn trại đã say sưa biến thành những tướng sĩ của các anh hùng Yết Kiêu, Dã Tượng, Phạm Ngũ Lão và Trần Quốc Toản. Tất cả đã cùng nhau thi thố tài năng, tập dợt đội ngũ để mau chóng trở thành những đội binh kiêu hùng đi chống ngoại xâm.

Nào là giải mật thư, mỗi đội phải kết tay chung với nhau thành chân rết để di chuyển, dán và... may nón giấy cho tướng và binh sĩ, mang người ngựa đi phá vòng vây đập thủng thành.... bong bóng, nghĩ ra những sáng kiến để chuyển nước từ chai này sang chai kia cho nhanh rồi cuối cùng là kiếm ra nơi dự trữ lương thực là hai trái dưa hấu thật to..... không đủ chia cho binh lính dưới ánh mặt trời rực rỡ, nóng đến chảy mồ hôi.

Và phần thưởng cuối cùng dành cho 4 đoàn quân kiêu hùng là kéo nhau về trại thưởng thức món bún thịt nướng thơm lừng mà các phụ huynh của Hoa Lư cũng như Hùng Vương đang nướng hộ.

Tối đến, các Ấu của ba Đàn đã được Trưởng Hải và các phụ tá hướng dẫn các em làm thủ công. Ngoài những chiếc trống lục lạc sẵn để các em vẽ vào còn có tập làm giỏ giấy đựng thức ăn, tập hát, tập kịch cho đêm lửa trại ngày mai.

Còn Thanh và Thiếu thì quá ư là bận rộn với một chương trình văn nghệ vào chiều chủ nhật. Các em phải vẽ quảng cáo dán khắp nơi mời phụ huynh quan khách tham dự. Tự biến mình thành những đạo diễn cừ khôi, những diễn viên ca hát vũ, tập mình thành những MC giới thiệu chương

HĐVN chi nhánh Đức (<http://www.hdvietnam.de>)

trình, chuẩn bị bánh trà, cà phê cho quan khách tham dự, sắp xếp bàn ghế sân khấu...vv...vv.. Khán giả sẽ là những em Ấu của ba Đản, phụ huynh, Trường và thân hữu.

Một ngày nữa đã trôi qua thật nhanh.

Hôm nay là chủ nhật. Ăn sáng xong là toàn trại sẽ đi xuất du thăm một con suối toàn là đá và đá. Sẽ trèo lên tận đỉnh cao của con suối này bằng đôi chân thật sự của mình?

Một vài phụ huynh khi đến nơi nhìn con suối đá, nhìn đôi giày không kịp chuẩn bị để thay nên có ý e dè nhưng với những tiếng reo hò vang vang, những lời cổ vũ thân tình của anh chị em có mặt nên quyết định:

Núi cao thì mặc núi cao, a li hò lơ.

Nếu mà cao quá, a li hò lơ.

Thì ta leo hoài, hò lơ hó lơ lắng tai nghe tiếng ai đang hò lơ, hò lơ hó lơ.

Rồi... 1/3 triền núi đá vượt qua, rồi 2/3 triền núi đá đã được chúng tôi vượt qua.

Nhìn những tảng núi đá thiên nhiên xếp chen nhau lớp lớp, lớp lớp.... Nhìn từ xa, cứ ngỡ là một con suối óng ánh chảy dài, hai bên là hai hàng cây cao ngút ngàn nhưng khi đến càng gần thì hóa ra là những tảng đá. Chao ôi! Chỉ đá và đá.

Lối đá mòn do nhiều dấu chân đi qua đã dẫm lên và xóa dần đi những vết bén nhọn hay rong rêu xanh ngát bao phủ. Lớp đá khác bằng phẳng và nhẵn nhụi do nhiên bàn tay đã bám tựa vào như để trợ lực cho ai đó trèo trên vượt qua trở ngại. Nhìn lên cao, suối đá hùng vĩ đứng trơ mình như thách thức với thiên nhiên, quay lại nhìn xuống phía dưới thấp là những bóng người thấp thoáng di động kèm theo những âm thanh reo hò vang dội khắp nơi.

Nhìn khung cảnh thiên nhiên của tạo hóa, nhiều... nhiều “cặp” cha mẹ đã tức cảnh sinh tình đã kéo nhau lên những tảng đá cao, âu yếm ngồi cạnh nhau và xin các bác phó nhòm một tấm ảnh để nhớ lại ngày xa xưa nào đó:

“ Như khi xưa ta bé ta chơi,
Ta đi leo, leo núi khơi khơi ”....

Trở về trại mọi người đều thấm mệt vì leo núi và đói,
HDVN chi nhánh Đức (<http://www.hdvietnam.de>)

đúng lúc món bún riêu cua đã được các phụ huynh của Hùng Vương nấu xong rồi, vào bàn ăn chỉ còn lìn dim mắt thưởng thức mà thôi.

Nhìn kia! Một chiếc xe em bé, một bóng dáng quen thuộc đi vào với thêm một người thật lạ.... À thì ra Trương Nguyễn Thanh Quang mang vợ và sói con bất ngờ đến thăm (Hương Đạo một ngày, Hương Đạo mãi mãi mà). Sói con đang chờ mua áo và khăn quàng để nhập bầy nên được sự chào đón của các sói chung quanh. Nhìn sói Thanh Quang... nhí cười toe toe thật là vui vẻ.

Vì đi leo núi về trễ, ăn trưa cũng... hơi trễ nên toàn trại không được nán ná thêm giây phút nào mà phải ăn thật nhanh để trả phòng lại cho bên Thanh và Thiếu. Các em còn phải lo cho chương trình văn nghệ sau đó.

Đúng 14h30.

Toàn trại được thông báo: Xin mời vào rạp. Bước vào trong, một sự chuẩn bị hoàn hảo với những hàng ghế xếp thẳng tắp, dãy bàn dài xếp sẵn bánh ngọt, cà phê, trà, khăn giấy được xếp thủ công với hình nan quạt đủ màu trang trí kèm theo, ly tách đĩa muống cũng được dọn sẵn sàng kê bên.

Với những vật dụng ở trại, các em đã tận dụng và dùng những sáng kiến của mình nghĩ ra những nón, mũ, những thứ cần thiết cho chương trình văn nghệ đầy đủ với những màn ca, vũ nhạc, kịch.

Những điểm son nêu lên trong chương trình văn nghệ của Thanh và Thiếu đã nổi bật khi các em ra chào và trình bày hoàn toàn bằng tiếng mẹ đẻ. Dù có những phát âm thiếu dấu sắc, huyền, hỏi, ngã, nặng nhưng người tham dự hầu hết đều hiểu các em muốn trình bày những gì.

Với chữ dùng giới hạn và thiệt dễ thương, một MC đã hỏi khán giả rằng:

Sao? Mấy đứa con gái nó múa có đẹp không?

Hay màn giới thiệu kế tiếp phải chờ đợi vài ba phút, em thưa lý do:

Phải chờ một chút vì mấy đứa con gái phải gắn... cái cánh vô lung để diễn kịch...

Hoặc là:

Sao mấy đàn ông nhát quá dzậy? Không ai dám lên sân khấu hết vậy? (Ý là lên sân khấu thử các món gia vị mà phải bịt mắt).

Nhất nhất đã làm khán giả cười nghiêng ngửa vì lời lẽ thật dễ thương và hồn nhiên.

Điểm son khác của các em là sự tế nhị, các em đã cố ý sắp xếp hết những Thanh và Thiếu đều có mặt trên sân khấu dù mới gia nhập và có em hôm nay là ngày đầu tiên mới bước vào gia đình Hướng Đạo, điều này đã giúp cho sự ngỡ ban đầu lẫn những e ngại tan biến thật nhanh.

Điểm son thứ ba là không chỉ những em Thanh và Thiếu mới đóng góp cho chương trình sôi động mà là các em đã khéo léo đưa cả hầu hết khán giả ngày hôm ấy cùng tham dự, nào là trò chơi với câu đố vẽ hình đoán ý, nào là chơi chung trò chơi, nào là thử trí thông minh hiểu biết..... chung chung đã làm tất cả khán giả có mặt hài lòng.

Rồi tiếng trống vang lên như thôi thúc lòng người, tiếng trống chiêng vang vang báo hiệu màn biểu diễn cuối cùng của buổi chiều chủ nhật. Màn trống nòng cốt mà các em đã ra công sức tập từ mùa thu năm rồi... Trống chiêng vang dội, tiếng vỗ tay vang rân và... tất cả hội trường đều đứng lên yêu cầu các em hãy diễn lại thêm một lần nữa. Xem ra tiếng trống kiêu hùng này, tiếng trống từ nay sẽ vang dội như thúc giục những người trẻ hãy dẫn thân, tiếng trống chắc chắn sẽ giữ lại trong tim những người có mặt ngày hôm ấy như một ấn tượng đẹp tuyệt vời.

Đêm cuối cùng sẽ có lửa trại.

Củi đã được chất sẵn ngoài sân chơi, các Ấu đã sẵn sàng, toàn trại với phụ huynh cùng thân hữu hy vọng đêm nay sẽ có một đêm lửa trại tung bùng.

Nhưng.....

Sau những ngày thật đẹp, ấm áp, mây thật xanh, trời thật trong. Chiều nay tất cả khung cảnh đã thay nhanh đến độ không ngờ. Bóng tối đầy trời và cơn mưa đá đã rơi xuống. Tôi nhìn quanh ... Ôi! Những đôi mắt xiu ỹ rũ, những gương mặt buồn thiu và lửa trại sẽ là lửa vui ởtrong nhà.

Buồn 5 phút.

Lần đầu tiên tôi được xem khả năng phong phú về văn nghệ cùng sự đóng góp hăng say nhiệt tình của Liên Đoàn Hùng Vương. Một Liên Đoàn đang trên đà phát triển đã và đang là Liên Đoàn mạnh nhất của chi nhánh Đức hiện nay.

Từ vũ, hát đơn ca, hợp ca đến kịch, trình diễn áo dàivv...vv...Liên Đoàn Hùng Vương đã tỏ ra thật xuất sắc. Sự lớn mạnh hôm nay của Liên Đoàn sẽ là cột trụ vững vàng cho việc chuẩn bị mừng 25 năm thành lập của Liên Đoàn Hùng Vương vào lễ Phục Sinh sang năm.

Ngày vui qua mau.

Bách Hợp 17 lại phải chia tay. Mọi người tay trong tay hẹn gặp nhau vào lần trại vào mùa thu sắp đến.

Chúng tôi cũng thâm hứa hẹn và nhắc nhở với nhau rằng sẽ cố gắng hết sức để những ưu điểm ngày một nhiều hơn và khuyết điểm ngày một ít đi.

Lần trại Bách Hợp này với sự quý mến của quý Trưởng, Phụ huynh, thân hữu, ngoài phần dự trữ khi đến Trại đã nhận được thêm quá nhiều bánh trái và thức ăn nên nhà bếp đã thay đổi và bớt đi cũng như được thêm vào như... chong chóng. Quá nhiều và quá nhiều đến độ các chị cứ lo âu khi về đến nhà và bước lên... bàn cân sẽ nhắm mắt lại! Và đến sáng thứ hai khi cần đến sữa và đường để uống cà phê thì đã không còn tí gì.

Hy vọng với nhiều cảm thông, sự quý mến cùng nhau chia xẻ trại Bách Hợp 18 sẽ nhiều ưu điểm hơn.

Đường về xa tấp, tiếng trống vẫn vang vang đâu đây... vẫn những nụ cười quên thôi khi bên nhau và:

Chúng ta sẽ cùng nhau gặp lại khi mùa thu tới.

München, ngày cuối tháng tư 2011
Viết cho Bách Hợp 17
Minh Trang Oanh Oanh hùng khí

